

Palchus, De interrogationibus

Πάλχου: περὶ τοῦ γνῶναι τὸν σκοπὸν τοῦ ἐρωτῶντος περὶ τίνος θένει ἐρωτᾶν.

Ἔιδε τὸν αὔριον τοῦ ὠροσκόπου καὶ τὴν Σελήνην καὶ τὸν αὔριον τοῦ αλήρου τῆς Τύχης· ὁ γὰρ δυνατώτερος αὐτῶν δηλοῖ τὴν ἐρωτησιν καὶ τὸν σκοπόν. εἴτα ἵδε τὸν οἰκοδεσπότην τοῦ ἐπικρατήτορος, ποίας ἐστὶ φύσεως καὶ ἐν ποίῳ οἶκῳ ἐστί· καὶ κατὰ τὴν ἔκείνου φύσιν καὶ τοῦ οἴκου ἀπόκρινε. εἰ δὲ βούλει γνῶναι τὴν αἰτίαν τῆς ἐρωτήσεως, ἵδε τὸν ἀστέρα τὸν δηλοῦντα τὸν σκοπόν, ἀπὸ τίνων ἀστέρων ἀπέρρευσε, καὶ κατὰ τὴν φύσιν ἔκείνων ἀπόκρινε. εἰ δὲ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα γνῶναι βουληθῆς, βλέπε τὸν ἀστέρα τὸν δηλοῦντα τὸν σκοπόν, τίνι μέλλει τῶν ἀστέρων συνάψαι, καὶ κατὰ τὴν φύσιν ἔκείνου ἀποκρίνου.

Ὑποδείγματος χάριν· οἶον ἥρετο ὠροσκοποῦντος τοῦ Ταύρου μοίρᾳ ε', καὶ ἦν ἡ Ἀφροδίτη ἐν Καρκίνῳ ἐν ἴδιῳ τριγώνῳ, ἡ δὲ Σελήνη, ὁ οἰκοδεσπότης τῆς Ἀφροδίτης, ἐν τῷ Ζυγῷ, ἀλλοτρίῳ τόπῳ· ὁ δὲ αὔριος τοῦ αλήρου τῆς Τύχης ἦν ὁ Κρόνος, καὶ αὐτὸς ἐν ἀλλοτρίῳ τόπῳ, τῷ Λέοντι, ἐπικρατήτωρ οὖν ἦν ἡ Ἀφροδίτη ἐν ἴδιῳ τριγώνῳ οὗσα καὶ κυρία τῆς Σελήνης. εἴδον οὖν τὸν οἰκοδεσπότην αὐτῆς τὴν Σελήνην ἐν τῷ Ζυγῷ τῷ τόπῳ ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου καὶ δηλωτὴν ἀπὸ τοῦ ἐπικρατήτορος. ἐπεὶ οὖν ἐν τῷ τόπῳ τῆς Σελήνης καὶ τῷ δέ τόπῳ ἀπὸ τοῦ ἐπικρατήτορος, ἥτοι τῶν περὶ γονέων, καὶ ἡ Σελήνη δηλοῖ τὴν μητέρα, εἴπον δτι ἐρωτᾶ περὶ τῆς μητρός αὐτοῦ. ἐμελλον οὖν ἴδειν, τίς ἡ αἰτία τῆς ἐρωτήσεως καὶ τῆς ἀρρωστίας αὐτῆς· καὶ εἴδον τὴν Σελήνην ἀπορρέουσαν τοῦ Κρόνου καὶ εἴπον, δτι ἐρωτᾶ περὶ νόσου ψυχρᾶς καὶ ξηρᾶς. ἥθελον οὖν γνῶναι, ἐν ᾧ μέρει τοῦ σώματος αὐτῆς ἡ νόσος ἐστί· καὶ εἴδον τὸν Κρόνον ἐν τῇ α' μοίρᾳ τοῦ ζωδίου καὶ εἴπον δτι ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος αὐτῆς ἐστιν ἡ νόσος. καὶ πάλιν ἥθελον γνῶναι, ἐν ᾧ μέρει ἐστί, καὶ εὔρον τὸν Κρόνον ἐν τῷ Λέοντι <καὶ> εἴπον δτι ἐν τῷ στομάχῳ αὐτῆς ἐστιν ἡ νόσος, ἐπεὶ δὲ ὁ Λέων κυριεύει τοῦ στομάχου. ἥθελον γνῶναι, εἰς τί καταντήσει ἡ νόσος, καὶ ἴδων τὴν Σελήνην φερομένην πρὸς συναφὴν τῆς Ἀφροδίτης εἴπον ὡς ὑγιανεῖ. ἥθελον οὖν

γνῶναι μέχρι πόσων ἡμερῶν, καὶ εἶδον τὰς μεταξὺ Σελήνης καὶ Ἀφροδίτης καὶ
ἥσαν μοῖραι εἴ ἐν τροπικῷ ζῳδίῳ καὶ εἶπον μέχρι εἴ ἡμερῶν. καὶ τῇ αὐτῇ
μεθόδῳ ἀκολουθῶν ἀπταίστως εὗρον τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἐρώτησιν. εἰ οὖν ᾧν ἡ
Ἀφροδίτη ἐν τῷ τόπῳ τῆς Σελήνης, εἶπον ὅτι ἐρωτᾶ περὶ γυναικός· εἰ δὲ ᾧν ὁ
Ἄρης, εἶπον ὅτι ἐρωτᾶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ αλέπτου· εἰ δὲ ὁ Ἔρμης, εἶπον
ὅτι ἐρωτᾶ περὶ παιδός· εἰ δὲ ὁ Κρόνος, εἶπον ὅτι ἐρωτᾶ περὶ διούλου. καὶ εἰ μέν
ἐστιν ὁ ἐπικρατήτωρ ἔθος, ἐστὶ νέος ἐκεῖνος, περὶ οὗ ἡ ἐρώτησις· εἰ δὲ ἐσπέριος,
γέρων· εἰ μέγας ἐπικρατήτωρ ἐστὶ ἡ Σελήνη μηνοειδῆς οὕσα καὶ αὐξιφωτοῦσα,
δηλοῖ νεότητα, λήγουσα δὲ γῆρας. καὶ γίνωσκε, ὅτι ὁ Ἡλιος ἡμέρας
ἀρρενοῦται καὶ νυκτὸς θηλύνεται, καὶ ἡ Σελήνη τὸ ἀνάπαλιν.

Πάλχον· ἄλλως περὶ τοῦ αὐτοῦ

Δεῖ τὸν ἐρωτῶντα ἡμέραν ὀλόκληρον μελετῆσαι τὸν σκοπὸν ᾧ καὶ πλεῖον
ταύτης· οὐ γὰρ πᾶς ἐπίσταται ἐρωτᾶν. δεῖ οὖν εἰδέναι ως ὁ ὠροσκόπος ἐστὶν ὁ
πρῶτος δηλῶν περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ· ἐνθα γὰρ ὑπάρχει, ἐκεῖνος
ὁ τόπος δηλώσει. βλέπε δὲ καὶ ποῖος ἀστὴρ ἐπιβλέπει τὴν μοῖραν τοῦ
ὠροσκόπου· καί, ἐνθα ἐστὶν ὁ τόπος ἐκεῖνος, σημαίνει τὸν σκοπόν. μὴ παρίδῃς
δὲ μηδὲ τὸν ὠροσκοποῦντα ἀστέρα· ἐστὶ γὰρ ὁ σκοπὸς κατὰ τὴν φύσιν ἐκείνου
τοῦ ἀστέρος καὶ τοῦ τόπου οὗ ἐστὶν κύριος.

Οἱ δὲ Δωρόθεος καὶ Πτολεμαῖος καὶ Οὐάλης τὸν αλῆρον τῆς Τύχης λαμβάνουσι·
ἐνθα γάρ ἐστι, ἐκεῖνον τὸν τόπον ἀποφαίνονται σημαντικὸν εἶναι τοῦ σκοποῦ·
καὶ εἰ μέν ἐστιν ἐν τῷ ὠροσκόπῳ, ἐρωτᾶ περὶ ἑαυτοῦ· εἰ δὲ ἐν τῷ βίᾳ, περὶ
πλούτου καὶ βίου· εἰ δὲ ἐν τῷ γάρ, περὶ ἀδελφῶν καὶ ἔξῆς ὁμοίως. Οἱ δὲ Ἰνδοὶ
λέγουσιν· ἵδε τὸν κύριον τῆς ὠροσκοπούσης μοῖρας καὶ τὸν ὄριον τοῦ
προσωποκράτορα, ποῖός ἐστι τούτων δυνατώτερος καὶ τίνι συνάπτει καὶ ἐν
ποίῳ τόπῳ ἐστί· κάκεῖνον τὸν τόπον λάμβανε δηλωτικὸν τοῦ σκοποῦ.

Φέρεται δὲ καὶ ἑτέρα μέθοδος τοιαύτη· ᾧν καθ' ὑπόθεσιν ὠροσκοποῦσα Κριοῦ
μοῖρα ιβί· δέδωκα ἐκάστῳ ζῳδίῳ μοῖρας βίων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Κριοῦ καὶ

κατέληξεν ἡ ψῆφος ἐν τῷ Λέοντι, τῷ εἴς ἀπὸ τοῦ ὥροσκόπου. καὶ ἐν μὲν τῷ Λέοντι οὐχ εὔρον τινα ἀστέρα ἢ τὸν Ἡλιον, τὸν κύριον αὐτοῦ, ἀλλ’ ἦν ὁ Ἡλιος ἐν τῷ ζέτῳ τόπῳ, καὶ διὰ τοῦτο εἶπον ως ἡ ἐρώτησίς ἔστι περὶ παιδὸς μέλλοντος συναφθῆναι γυναικὶ διὰ μὲν τὸν παῖδα <διὰ τὸ> εἶναι τὸν εἴ τόπον δηλοῦντα περὶ παίδων, διὰ δὲ τὴν γυναικα διὰ τὸ εἶναι τὸν κύριον τοῦ εἴ τόπου ἐν τῷ ζέτῳ τόπῳ. εἰ δὲ ἦν ὁ Ἡλιος ἐν τῷ ζέτῳ τόπῳ, εἶπον ἀν ἐρώτησαι αὐτὸν περὶ παιδὸς ἀρρωστοῦντος.

Χρῶ δὲ καὶ τῷ λεγομένῳ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς νουπάρχῃ τοῖς ἐννάτοις. ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτο οὔτως· λάβε ἀπὸ τοῦ Κριοῦ μέχρι τῆς ὥροσκοπούσης μοίρας ὑπὲρ ἐκάστου ζωδίου θέ νουπάρχας καὶ τὰ ἐπισυναγόμενα νουπάρχ ἀνάλυε ἐπὶ τὰ δώδεκα καὶ τὸ μὴ πληροῦν τὰ δώδεκα ἀπόλυσον ἀπὸ Κριοῦ καί, ἐνθα ἀν καταντήσῃ, ἵδε τὸν τόπον ἐκεῖνον, ποῖος ἔστιν ἀπὸ τοῦ ὥροσκόπου τῆς ἐρώτησεως, καὶ πρὸς τὴν φύσιν ἐκείνου ἀπόκρινε. οἶν· ὥροσκόπος μοίρα ι' Κριοῦ, καί εἰσι τρεῖς νουπάρχες· ἀπέλυσα ταῦτα ἀπὸ τοῦ ὥροσκόπου καὶ κατήντησεν ὁ ἀριθμὸς ἐν τῷ γέ τόπῳ ἐν Διδύμοις, ἐν ᾧ ἀνεπόδιζεν ὁ Κρόνος καὶ διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἡ ἐρώτησίς ἔστι περὶ ἀποδήμου, πότε ἥξει. ἦν δὲ ὁ Ἐρμῆς μεσουρανῶν ἐν Ὑδροχόῳ μετὰ τοῦ Ἡλίου καὶ εἶπον ὅτι ὁ ἀπόδημος ἔξουσίαν ἐκτήσατο καὶ ἔχει μετ' αὐτοῦ πολλοὺς καὶ συμπίλησίς ἔστιν ἄλλου ἐπὶ τῇ πύλῃ αὐτοῦ· διότι ὁ Ἡλιος, ὁ κρατῶν τοῦ ὑψώματος τοῦ ὥροσκόπου καὶ τοῦ φωτὸς τοῦ κόσμου, ἐμεσουράνει ἐν τῷ Ὑδροχόῳ μετὰ τοῦ Ἐρμοῦ, ὁ δὲ κύριος αὐτοῦ ὁ Κρόνος ἐν τοῖς Διδύμοις, ἥτοι τῷ οἴκῳ τοῦ Ἐρμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐτεκμηράμην ως ἀπόδημός ἔστιν ὁ Ἀμερούμην. προσελαβόμην δὲ καὶ σύνεργον πρὸς βεβαίωσιν τὸν Κρόνον, ὃς κύριος ἔτυχε τοῦ κοσμικοῦ χρόνου, πρὸς δὲ καὶ τοῦ Ἡλίου καὶ τοῦ Ἐρμοῦ καὶ ἐδήλου τὴν ἐρώτησιν εἶναι πότε ἐπανήξει ὁ Ἀμερούμην.

Ἐλαβον δὲ καὶ δέ τεκμήριον περιεκτικώτερον. ᾧ ἐκέχρητο ὁ Μασάλλα καὶ οἱ ἀρχαῖοι. καὶ γὰρ θέ εἰσὶ ἐν τῷ ὥροσκόπῳ δηλωτικοί· ὁ κύριος αὐτοῦ καὶ ὁ κύριος τοῦ ὑψώματος αὐτοῦ καὶ ὁ τριγωνοκράτωρ καὶ ὁ ὁριοκράτωρ καὶ ὁ κύριος τοῦ θέ τόπου καὶ ὁ ἀστήρ, πρὸς ὃν γίνεται ἡ κόλλησις τῆς μοίρας τοῦ

ώροσκόπου, καὶ ὁ ἐπῶν τῷ ώροσκόπῳ ἀστὴρ καὶ ὁ αἰλῆρος τῆς Τύχης καὶ ὁ αὔριος αὐτοῦ καὶ ὁ διέπων καὶ ὁ αὔριος τοῦ Ἡλίου ἡμέρας καὶ τῆς Σελήνης νυκτός. βλέπε οὖν ποῖος ἐκ τούτων πλείονας λόγους ἔχει καὶ ἐκεῖνος ἔσται ὁ ἐπικρατήτωρ· καὶ ἵδε τίς τούτων συνάπτει τῶν ἀστέρων καὶ τίνος τόπου αὐριεύει καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἀποτέλει. ἐπεὶ δὲ ζῷδιον μέρος τινός ἔστι καθ' ὑπόθεσιν τῆς ἀποδημίας καὶ μέρος τοῦ μεσουρανήματος, λάμβανε τὸν ἔχοντα πλείονας μοίρας καὶ καταλίμπανε τὸν ἔχοντα τὰς ἐλάττονας καὶ ἀνάγαγε τὸν σκοπὸν εἰς τὰ πλείονα. εἰ μὲν οὖν ἔστιν ὁ ἐπικρατήτωρ ἐν τῷ ώροσκόπῳ μὴ συνάπτων τινί, ἐρωτᾷ περὶ ἑαυτοῦ· εἰ δὲ ἐν τῷ β', περὶ βίου καὶ περὶ τινων ἔξοδιασθέντων παρ' αὐτοῦ. καὶ οὕτως ἀποτέλει κατὰ τὴν φύσιν τῶν δώδεκα τόπων. ταῦτα δέ, εἰ μὴ συνάπτει ὁ ἐπικρατήτωρ τινί· εἰ δὲ συνάπτει, ἔχε τὸν συνάπτοντα αὐτῷ ἐπικρατήτορα. καὶ ἵδε τίνες συνάπτουσιν αὐτῷ καὶ ἀποφαίνου τὸν σκοπὸν κατὰ τὴν φύσιν τοῦ τόπου οὗ αὐριεύει ὁ συνάπτων ἀστὴρ. καί, εἰ ἔστι ὁ ἐπικρατήτωρ ἐν ἴδιῳ ταπεινώματι, ἐρωτᾷ περὶ αἰλοπῆς ἢ περὶ τινος πεπτωκότος πράγματος. εἰ δὲ μεταβαίνει ἀπὸ ζῷδιον εἰς ζῷδιον, περὶ ἀποδημίας· εἰ δὲ συνάπτει τῷ αὐρίῳ τοῦ ή τόπου ἢ τοῦ ιβ', κακοποιοῖς οὖσι, περὶ θανάτου ἢ φόβου. εἰ δὲ στηρίζει πρὸς τὸ ἀναποδίσαι περὶ ἀποδήμου, πότε ἐπανήξει· εἰ δὲ στηρίζει πρὸς τὸ προποδίσαι. περὶ πράγματος, πότε εὐθυνθήσεται. εἰ δὲ ἀναποδίζει, περὶ ἀπόρου πράγματος· εἰ δέ ἔστι μετὰ τοῦ Ἀναβιβάζοντος ἐν τῷ οἰκείῳ ὑψώματι ἢ τῷ μεσουρανήματι, ἔσται ἡ ἐρώτησις περὶ θεοῦ ἢ πίστεως ἢ βασιλέως ἢ ἄρχοντος· εἰ δὲ σύνεστι τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ ἐφορᾷ τοῦτον ὁ Ἐρμῆς, ἐρωτᾷ περὶ ἀπολείψεως γυναικός· εἰ δὲ μετὰ τοῦ Καταβιβάζοντος, περὶ ἀντιλογίας καὶ διαμάχης· εἰ δὲ ὁ ώροσκοπεῖ ἡ Σελήνη, περὶ μάχης καὶ φήμης· εἰ δὲ ἐν τῷ δέ τόπῳ ἢ μετὰ τοῦ Καταβιβάζοντος ἢ Ἀναβιβάζοντος ἐν τῷ ζ', ἐρωτᾷ περὶ θησαυροῦ κεχωσμένου· τὸ δ' αὐτό, καὶ εἰ ὁ αὔριος τοῦ β' ἐν τῷ δέ καὶ ὁ αὔριος τοῦ δέ ἐν τῷ ώροσκόπῳ. εἰ δὲ ἐν τῷ μεσουρανήματί ἔστιν ὁ ἐπικρατήτωρ μετὰ τοῦ Ἀρεως, ὑπάρχει δὲ καὶ τὸ ζῷδιον πυρῶδες, ἐρωτᾷ περὶ χρυσοποιίας. εἰ δὲ μετὰ τοῦ Καταβιβάζοντός ἔστιν ὁ ἐπικρατήτωρ, ἡ ἐρώτησίς ἔστι περὶ μαγείας· καὶ εἰ ἐπίδῃ τοῦτον ὁ Ἐρμῆς,

σημαίνει τὴν μαγείαν ἀληθῆ εἶναι. τὸ δ' αὐτὸ λέγε καὶ εἰ ἐπικρατήτωρ ἐστὶν ὁ Κρόνος καὶ σύνεστι τῷ Ἐρμῇ ἡ συσχηματίζεται αὐτῷ· ἡ γὰρ ἐρώτησίς ἐστι περὶ μαγείας· καὶ ὅτε γίνεται ἔξαυγος, ἥγουν ἐφος ὁ ἐπικρατήτωρ, ἐστὶν ἡ ἐρώτησις περὶ δαιμονῶντος· καὶ μάλιστα εἰ σὺν τῇ ἑώᾳ φάσει συνάπτει κακοποιῶν ἡ ἐν δρίοις Ἐρμοῦ ὑπάρχει ἡ τοῦ Κρόνου· εἰ δὲ ὠροσκοπεῖ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἐρμοῦ καὶ εἰ οἱ ἐπικρατήτορες ἐπίκεντροι εἰσι συνάπτοντος αὐτοῖς τοῦ Ἐρμοῦ, ἡ ἐρώτησίς ἐστι περὶ γραμμάτων.

Περὶ τοῦ τί σημαίνει ἡ ἐρώτησις

Τῶν φώτων ἀποκεκλικότων ἡ ἀσυνδέτων ὄντων τῷ ὠροσκόπῳ καὶ ὑπὸ τῶν κακοποιῶν τῶν κέντρων διειλημμένων οὐ περὶ ἀνθρώπου ἐστὶν ἡ ἐρώτησις, ἀλλὰ περὶ ατήνους, καὶ τοῦτο πρὸς τὴν τῶν ζωδίων φύσιν καὶ πρὸς τὴν συγκρατικὴν τῶν παρανατελλόντων ἀπλανῶν ἰδιοτροπίαν.

Ἄλλως. Σκοπεῖν δεῖ τὴν προγενομένην συζυγίαν καὶ τὸν ταύτης οἰκοδεσποτήσαντα καὶ τὰ φῶτα τῆς καταρχῆς· ἐὰν γὰρ οἱ τῆς καταρχῆς τόποι πάντες οἱ κυριώτατοι ἡ οἱ πλείονες ἀσύνδετοι τυγχάνωσι τῷ τῆς συζυγίας τόπῳ, τὸ σημαινόμενον ατῆνός ἐστιν.

Ἄλλως. Ἐὰν τὰ φῶτα ἐν τετράποσι ζωδίοις ἡ θηριώδεσιν εὑρίσκηται τῶν κακοποιῶν κεκεντρωμένα, ατῆνος σημαίνει· τῶν δὲ καλοποιῶν μὴ μαρτυρούντων τοῖς φωσὶ θηρίον ἀνήμερον καὶ ἄγριον σημαίνει· μαρτυρούντων δὲ τῶν κακοποιῶν κύνα ἡ αἴλουρον ἡ τι τοιοῦτο δηλοῖ· τοῦ δὲ Ἐρμοῦ μαρτυροῦντος ὅρνιθας ἡ βόας ἡ σύας ἡ αἴγας καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐὰν δὲ ἐν ἀνθρωποειδέσι ζωδίοις τὰ φῶτα καταλαμβάνωνται τῶν ἄλλων οὔτως ἔχόντων καὶ τῶν καλοποιῶν μὴ μαρτυρούντων μηδενὶ τῶν εἰρημένων τόπων, ἐρμαφροδίτους καὶ ἀρποκρατικοὺς δηλοῖ· τοῦ δὲ Ἐρμοῦ συγκεκαωμένου κωφοὺς καὶ νωδοὺς σημαίνει.

Πάλχον· ἐὰν ἐρωτηθῆς παρά τινος τί γίνεται αὐτῷ ἀγαθὸν ἢ κακόν.

Ἔιδε ἀκριβῶς τὴν μεσουρανοῦσαν μοῖραν εἰς τίνος ὅρια ἔξεπεσεν καὶ τίς αὐτὴν ἀστὴρ ἐπιβλέπει καὶ ὁ κύριος τῶν ὁρίων πῶς αὐτὴν ἐπιβλέπει καὶ τίς αὐτῇ μαρτυρεῖ. ἐὰν μὲν οὖν ἀγαθοποιὸς ἐπιβλέπῃ αὐτήν, ἀγαθὰ δηλοῖ, ἐὰν δὲ κακοποιός, φαῦλα.

Εἰ δὲ θέλεις γνῶναι πότε γίνεται τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν, ἀρίθμησον ἀπὸ τῆς μοίρας τοῦ μεσουρανήματος ἕως τοῦ ἀστέρος τοῦ ὀφελοῦντος ἢ βλάπτοντος αὐτὸν ἢ τοῦ μαρτυροῦντος αὐτῷ καί, ἐὰν πλειόνες ὥσιν αἱ μοῖραι τοῦ ἀστέρος τῆς ἐποχῆς τοῦ μεσουρανήματος, μετὰ τοσαύτας ἡμέρας ἢ μῆνας ἢ ἔτη ἔσται· ἐπειδὴ ὁ ἀστὴρ, ὅτε ἔστιν ἐλαττόνων μοιρῶν, τὰ παρελθόντα δηλοῖ, ὅτε δὲ πλειόνων, τὰ ἐσόμενα, εἴτε καλὰ εἴτε φαῦλα.

Ὑποδείγματος χάριν· μεσουρανεῖ Κριοῦ μοῖρα έ, ὁ κύριος τῶν ὁρίων τούτων εἴτε ἄλλος ἀστὴρ ἀγαθοποιὸς ἢ κακοποιὸς ἐν Λέοντι μοίρα ιέ· ἐπεὶ πλείων εὔρεθη ἡ μοῖρα τοῦ ἀστέρος μοίραις ί, λέγουσι ὅτι μετὰ ί ἔτη ἀναφορικῶς γίνεται τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν, δὲ δηλοῖ ὁ ἀστὴρ, ἐπειδὴ ὁ Λέων στερεὸν ζῷδιόν ἔστι καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἔτη ἔδωκεν. εἰ δὲ μεσουρανεῖ Κριοῦ μοῖρα σ́ καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἢ ὁ ἄλλος ἀστὴρ μαρτυρεῖ τῷ μεσουρανοῦντι ἐν Τοξότῃ μοίρα ις́, διότι ἔστι πλείων μοίραις ί, λέγω γίνεσθαι μετὰ ί μῆνας ἀναφορικῶς, ἐπειδὴ ὁ Τοξότης ζῷδιόν ἔστι δίσωμον καὶ διὰ τοῦτο τοὺς μῆνας ἔδωκεν. Πάλιν μεσουρανεῖ Κριοῦ μοῖρα δ́ καὶ ὁ μαρτυρῶν Καρκίνος μοίρα κ́· ἐπειδὴ πλείων ἔστι μοίραις ις́, λέγω εἴναι τὸ ἀποτέλεσμα μετὰ ἡμέρας ις́, ἐπειδὴ ὁ Καρκίνος τροπικὸν ζῷδιόν ἔστιν καὶ διὰ τοῦτο τὰς ἡμέρας ἔδωκεν.

Ἄλλο· μεσουρανεῖ Κριοῦ μοῖρα ιέ, ὁ ἀστὴρ ἐν Λέοντι μοίρα ί· ἐπειδὴ πλεῖόν ἔστι τὸ μεσουράνημα μοίραις έ, λέγω ὅτι πρὸ έ ἐτῶν γέγονεν.

Οὕτως οὖν καθ' ἔκαστον σχῆμα εἴτε τρίγωνον εἴτε τετράγωνον ἢ διάμετρον ἢ ἔξαγωνον ποίησον κατὰ τὸ ὑπόδειγμα δὲ προείρηται, καί, ἐὰν ὑπερβάλῃ ὁ ἀστὴρ, μετὰ τοσαῦτα λέγε, εἰ δὲ ἐλλείπει, πρὸ τοσούτων λέγε γεγονέναι.

Σκόπει ούν καὶ τὸν Ὁλιον τίς ἐπιβλέπει αὐτὸν ἐκ τετραγώνου ἢ διαμέτρου ἢ συνὸν αὐτῷ καί, ἐὰν μὲν ἀγαθοποιὸς ἢ, νίκην καὶ εὑφροσύνην δηλοῖ· εἰ δὲ κακοποιός, ζημίαν καὶ ἀνάγκην καὶ φόβον· καὶ ἄνευ μὲν μαρτυρίας ἀγαθοποιῶν ἀπόλλυσι καὶ τὴν ἔξουσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀξίαν. ἐὰν δὲ ἐπιβλέπῃ ὁ Ἀρης τὸν Ὁλιον ἐκ τετραγώνου ἢ διαμέτρου, ἀνταρσίας καὶ ἀποστασίας καὶ ἐπιβουλὴν αὐτῷ δηλοῖ. εἰ δὲ θέλεις μαθεῖν ἐν ποίῳ τόπῳ ἐστὶν ἡ ἀνταρσία, βλέπε τὸν τόπον τοῦ Ἀρεως καί, ἐὰν εὔρεθῇ ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου ἔως τοῦ ὑπογείου, ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη ἐστίν· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπογείου ἔως τοῦ δυτικοῦ, ἐπὶ τὰ δυτικά· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ δύνοντος ἔως τοῦ μεσουρανοῦντος, ἐπὶ τὰ νότια· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ μεσουρανοῦντος ἔως τοῦ ὠροσκόπου, ἐπὶ τὰ ἀνατολικά. Βλέπε δὲ καὶ τὸν Ἀρεα, τίνι συνάπτει ἢ ἀπὸ τίνος ἀπέρρευσε· καί, ἀν μὲν ἀγαθοποιῶ συνάπτῃ, νικήσει ὁ ἀνταρσιάσας, εἰ δὲ κακοποιῶ, ἡτηθήσεται. ὅμοιως καὶ τὸν Ὁλιον σκέπτου· ἐὰν Κρόνος τετραγωνίζῃ τὸν Ὁλιον, ἀσθένειαν σημαίνει τῷ ἄρχοντι· ὅμοιως, ἐὰν Κρόνος μετὰ Σελήνης μαρτυρῶσι τὸν Ὁλιον, ἀσθένειαν δηλοῖ τῷ ἄρχοντι. σκέπτου δὲ καὶ τὸ ζῷδιον δὲ ἐπέχει ἡ Σελήνη, καί, οἶον ἀν εὔρεθῇ, ἐκεῖνο τὸ μέλος λέγε σινοῦσθαι. οἶον· ἐὰν Κριῶ, κεφαλήν, ἐν Ταύρῳ τράχηλον καὶ ἔξῆς ὅμοιως. ἔτι δὲ καὶ τοῦτο σκέπτου· ἐὰν Κρόνος ἢ μετὰ Ἀφροδίτης, ἡ ἀρρωστία καὶ τὸ πάθος γίνεται ἐν τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· εἰ δὲ μετὰ Ἐρμοῦ, ἐπὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ· εἰ δὲ μετὰ Ἀρεως ἐπὶ στρατοπέδῳ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ· εἰ δὲ μετὰ Διός, ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς ἐμφανέσι προσώποις.

Πάλχον· ἄλλος τρόπος ζητήσεως πότε ἐπανελεύσεται.

Ἀπὸ τῆς μοίρας τῆς Σεληνιακῆς λάμβανε ἐπὶ ὁποτέρων τῶν ἀγαθοποιῶν τῶν μοιρῶν καὶ μετρήσας κατὰ σχῆμα οἰονδήποτε πρῶτον ὠρας, εἴτα ἡμέρας, εἴτα μῆνας ἐπαγγέλλου. ἐὰν δὲ καὶ οἱ μῆνες παρέλθωσι, μετὰ τοσαῦτα ἔτη λέγε, ὅσον ἐστὶ τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς μοίρας τοῦ ἔγγιστα ἀγαθοποιοῦ ἀστέρος ἢ κατὰ τὸ πρῶτον σχῆμα εὑρισκομένου. γίνωσκε τὸ βράδιον ἢ τάχιον ἀνύσειν τὴν ἀποδημίαν ἐκ τῶν φύσεων τῶν ὑποδεξαμένων τόν τε ὠροσκόπον καὶ τὴν

Σελήνην τῆς ἀποδημίας καὶ τῆς ὁδοιπορίας, προσέχων οὗν τὴν ἔγγιστα τοῦ εὑρισκομένου κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον τῆς Σελήνης.

<Πάλχον·> ἄλλως εἰ συλλαμβάνει.

Ο οἰκοδεσπότης τοῦ εἴ τόπου καὶ ἡ Σελήνη καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ εἰ πάντες ἢ οἱ πλείους τυχόντες ἐπὶ τοῦ ὠροσκόπου ἢ τοῦ μεσουρανήματος, συλλαμβάνει· καὶ μᾶλλον εἰ ὀρῶνται οὗτοι καὶ οἱ τόποι αὐτῶν παρὰ τῶν ἀγαθοποιῶν.